

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1304

гр. София, 10.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 10.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **10743** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е на основание постъпила молба от Фондация „Върховенство на закона“ – [населено място], депозирана чрез пълномощника адв. И. Я. от САК, за изменение на Определение №8034/21.10.2020 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските, като на оспорващия се присъдят сторените от него съдебно-деловодни разноски, в това число и заплатено адвокатско възнаграждение. В молбата са изложени доводи, че като не е изпълнил задължението си по чл.28, ал.2 ЗДОИ да връчи издаденото решение до изтичане на срока за оспорване на мълчаливия отказ, ответникът е станал причина за образуване на делото.

Ответникът Кмета на [община], в представен писмен отговор чрез юрисконсулт М. М. излага доводи за неоснователност на молбата с твърдения, че след като се е произнесъл в срок и е изпратил решението, не е дал повод за образуване на делото.

Съдът, като прецени молбата и наведените в нея доводи, както и отговора на ответника и постановеното определение приема следното:

Молбата е депозирана в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която има право да иска изменение и допълване на акта в частта му за разноските. Определението е постановено на 21.10.2020 г. и е получено на 29.10.2020 г., а молбата е входирана в съда на 03.11.2020 г. Предвид това същата е допустима. Разгледана по същество, молбата е неоснователна по следните съображения:

С Определение №8034/21.10.2020 г., постановено по настоящото дело предвид изхода на спора съдът е приел, че с поведението си ответникът не е дал повод за образуване на производството, като е изпратил своевременно уведомление до заявителя за издаденото в срока по чл.28, ал.1 ЗДОИ на 24.07.2020 г. решение, което обаче няма данни дали и кога е получено. При това положение към датата на подаване

на жалбата – 25.08.2020 г., за последния е била налице хипотезата на мълчалив отказ и следователно той е смятал, че има право на оспорване, но не поведението на органа е причина за образуване на делото, при което не дължи на оспорващия разноски. Предвид това с изрично определение искането за присъждане на разноски е отхвърлено.

Настоящият съдебен състав счита, че изложеното в искането не обосновава различен от изложения от съда в прекратителното определение извод относно дължимост на разноски от страна на ответника в настоящата хипотеза. Отговорността за разноските в съдебното производство се поражда при наличие на фактически състав, включващ следните юридически факти: неоснователно предизвикан правен спор, направени разноски за водене на делото по повод на този спор и съдебен акт в полза на страната, която претендира разноските. Доколкото ответникът се е произнесъл по заявлението за достъп до обществена информация в предвидения в закона срок, съгласно чл.28, ал.1 ЗДОИ, началният момент на което тече от датата на регистриране на заявлението с положителен за оспорващия акт, изпратен на заявителя на посочения от него електронен адрес се стига до извода, че правният спор не е предизвикан от него. Вярно е, че към датата на подаване на жалбата не се установи че решението е било получено от заявителя, но тъй като се доказва, че за издаването му е било изпратено веднага писмо до същия, неполучаването не може да обоснове причина за завеждане на делото. От друга страна заявителят е могъл, преди подаване на жалбата, да извърши проверка при ответника дали е налице произнасяне и с оглед на това да прецени дали да подава жалбата си до съда.

Предвид изложеното молбата за изменение на Определение №1767/04.03.2020 г., постановено по настоящото дело, в частта му за разноските се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

За пълнота на изложеното и в отговор на доводите на молителя следва да се посочи, че цитираната съдебна практика е неотнормима към настоящия случай, доколкото касае произнасяне на административния орган, направено след изтичане на срока по чл.28, ал.1 ЗДОИ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на Фондация „Върховенство на закона“ – [населено място], депозирана чрез пълномощника адв. И. Я. от САК, за изменение на Определение №8034/21.10.2020 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от настоящото определение да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

